

Kdo zaplatí škodu při vlečení vozidla?

Zase je tu chladno a s tím i potíže se startováním. Zvlášť u starých dieselů a v případě letitých baterií vůbec.

A tak jsme dostali dopis. Náš starý a dobrý zákazník volal, že nemůže nastartovat svého forda a abychom mu pomohli. Pracovník našeho autoservisu si vzal vozidlo jiného zákazníka, které bylo v opravě, a vyjel mu na pomoc. Ani jemu se ale na místě nepodařilo auto zpojzdňit. Došlo na lano a odtah do našeho autoservisu. Myslel si, že když to není daleko, že se nic nestane. Jenže po cestě se stala nehoda – při mírném přibrzdění do sebe obě vozidla narazila. Přivolaná policie určila jako viníka našeho řidiče, dala mu 1 000 Kč pokutu a tím byla věc vyřízena. Jenomže majitel fordu požaduje nahradit škodu cca 15 000,- Kč a opírá se přitom o závěr policie, že náš řidič nehodu a škodu zavinil. Měli jsme zato, že škoda bude hrazena z povinného ručení, ale pojišťovna úhradu odmítla. Tvrdí, že při vlečení vozidla se oba automobily považují za soupravu a to vylučuje náhradu škody z tohoto povinného pojištění. Co s tím?

Především je jasné, že půjčovat si vozidlo zákazníka prostě nejde. Sotva by k tomu dal souhlas a vůbec to zavání trestným činem podle § 249 tr. zákona, který v té souvislosti hovoří o neoprávněném užívání cizí věci:

„1/ Kdo se zmocní cizí věci nikoli malé hodnoty nebo motorového vozidla v úmyslu jich přechodně užívat nebo kdo na cizím majetku způsobí škodu nikoli malou tím, že neoprávněně takových věcí, které mu byly svěřeny, přechodně užívá, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta nebo peněžitým trestem nebo zákazem činnosti.“

Takže na majetek zákazníka se takhle sahat nedá a v žádném případě ani tímto způsobem. Autoservis to jistě myslel dobře, ale jeho mechanici mají vědět, že to takhle nejde. Když už tím vznikla škoda, asi by bylo nejmoudřejší ji honem zaplatit.

Pokud by ovšem zákazník s použitím svého vozidla pro tento účel souhlasil, nebo kdyby k odtahu byl použit servisní vůz, bude se celý problém řešit jako při každé jiné vzájemné nehodě vlečného a vlečeného vozidla.

Bude třeba zjistit, kdo střet vozidel zavinil. Bloková pokuta na místě není pro případný soud závazná (§ 135/1 občanského soudního řádu). Jinak má pojišťovna pravdu, protože podle § 7/1d zákona č. 267/2008 Sb. o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla pojišťovna nehradí škodu vzniklou poškozením, zničením nebo ztrátou věci (příp. vzniklou odcizením) a na ušlém zisku, jestliže škoda vznikla mezi vozidly jízdní soupravy tvořené motorovým a přípojným vozidlem.

Tak se bude muset nejdřív opravdu rozhodnout, jak k dopravní nehodě skutečně došlo a podle toho potom určit toho, kdo bude odpovídat i za způsobenou škodu. Je ovšem třeba rozlišit škodu na

každém z vozidel zvlášť: Škodu na zákaznickově autě bude muset v každém případě zaplatit servis, protože zákazníka nezajímá, kdo ve skutečnosti poškození způsobil. Má totiž na své straně § 421 občanského zákoníku: „Každý, kdo od jiného převzal věc, jež má být předmětem jeho závazku, odpovídá za její poškození, ztrátu nebo zničení, ledaže by ke škodě došlo i jinak.“

Tahle tíživá odpovědnost je odpovědností bez zřetele na zavinění, jak říkáme odpovědností objektivní, za výsledek. Servis bude tedy platit svému zákazníkovi co vozidlo „půjčil“ v každém případě.

Pokud by nehodu a škodu zavinil řidič – vlastník taženého auta, musel by servisu zaplacenou škodu nahradit. V takovém případě by ovšem vlastní škodu na svém taženém vozidle nesl ze svého.

Kdyby ale původní policejní řešení nehody bylo správné a vina byla na straně automechanika, musel by servis tuto škodu zaplatit, protože to tak nařizuje § 420/2 obč. zák.: „Škoda je způsobena právnickou osobou, anebo fyzickou osobou, když byla způsobena při jejich činnosti těmi, které k této činnosti použili. Tyto osoby samy za škodu takto způsobenou podle tohoto zákona neodpovídají. Jejich odpovědnost podle pracovníprávních předpisů není tím dotčena.“

Autoservis tedy vždycky odpovídá za své zaměstnance, pokud ti to vykonávali čin-

nost spojenou s výkonem práce v pracovním poměru. Jinak by tomu bylo, kdyby si automechanik vzal zákaznickovo auto potají, bez vědomí vedení autoservisu. Pak by šlo vlastně o černou jízdu a nebylo by možné paragraf shora použít, protože k této činnosti automechanik nebyl oficiálně použit – pověřen.

Odpovídal by pak sám podle § 420/1 obč. zák.: „Každý odpovídá za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti.“

Je to prostě všechno složitější, než aby se dalo na ten neúplný a ne zcela jasný dopis jednoznačně odpovědět. Docela určitě nám ale takový dopis stačí k tomu, abychom se do podobných aktivit jen tak nepouštěli. Škoda nemusí být vždycky „jen“ patnáct tisíc a nemusí vždycky také skončit jen škodou na vozidlech. Pak už je to všechno jinak, přísnější a komplikovanější.

Když už se musí vozidla vleci, víme nejlíp, že vůbec nejsnazší je to na tyči. Lano je vždycky problematické, musí s tím být zkušenost, domluva o vzájemném dorozumívání, respektování zásady, že hlavně brzdí ten zadní a mnoho dalšího. Není prostě nad odtahovou službu. Ta je sice dražší a není vždycky hned po ruce, ale stojí za to zvážit opravdu všechny výhody a nevýhody. Ani s povinným ručením to není jednoduché a jak vidíme i na výluku plnění věcné škody a ušlého výtěžku v případě střetu vozidel soupravy se v zákoně zvlášť pamatuje. Dnes se to sice paragrafy hemžilo, všechny byly však důležité a stojí za to si je zapamatovat. To i v případě, že zrovna o vlečení vozidel nepůjde.

